

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 76/2501

อัยการจังหวัดแพร่โจทก์ นายเล็ก ของข้าว กับพวกรวม 4 คนจำเลย กฎหมายลักษณะอาญา ม. 249, ม. 63, ม. 174

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 158, ป.วิ.อ. มาตรา 192, ป.วิ.อ. มาตรา 164

ย่อ / หลักกฎหมาย

ฟ้องบรรยายว่าจำเลยทำผิดในวันใดวันหนึ่งแน่นอนจำเลยให้การปฏิเสธต่อสู้อ้างฐานที่อยู่ครั้งเมื่อสืบพยานโจทก์หมดแล้วโจทก์ขอแก้ฟ้องเป็นว่า เมื่อระหว่างวันหนึ่งถึงอีกวันหนึ่งวันเวลาใดไม่ปรากฏชัดจำเลยได้กระทำผิดดังนี้ ไม่ใช่เป็นการขอเพิ่มเติม แต่เป็นการขอแก้รายละเอียดซึ่งต้องแถลงในฟ้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา158(5),164 เมื่อจำเลยปฏิเสธฟ้องเดิมและได้ต่อสู้คดีในการสืบพยานโจทก์ตลอดมาจนหมดพยาน จึงถือได้ว่าจำเลยได้หลงต่อสู้คดีไปตามที่โจทก์ฟ้องผิดวันนั้นแล้วควรต้องยกคำร้องขอแก้ฟ้องนั้นและถือตามฟ้องเดิม ดังนั้นเมื่อโจทก์นำสืบว่าจำเลยกระทำผิดก่อนวันตามฟ้องเดิมถึง 2 วันข้อเท็จจริงที่ปรากฏในการพิจารณาจึงต่างกับข้อเท็จจริงที่กล่าวในฟ้องในข้อสำคัญ ขอบที่จะยกฟ้องเสียตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา192

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่าจำเลยที่ 2-3-4 ใช้จ้างวานจำเลยที่ 1 ยิงนายมินแต่จำเลยที่ 1 ยังไม่ถูกอวัยวะสำคัญ นายมินจึงไม่ตาย จำเลยปฏิเสธเมื่อสืบพยานโจทก์หมดแล้วและสืบตัวจำเลยที่ 1 และที่ 2 โจทก์ยื่นคำร้องขอเพิ่มเติมฟ้องเดิม ซึ่งมีข้อความว่า "โดยจำเลยที่ 2-3-4 เป็นตัวการใช้จ้างวานให้จำเลยที่ 1 เป็นผู้ยิงนายมินสุวรรณทองชัย" เป็น "โดยเมื่อระหว่างวันที่ 3 พ.ย. 2498 ถึงวันที่ 5 พ.ย. 2498 วันเวลาใดในสำนวนการสอบสวนไม่ปรากฏชัด จำเลยที่ 2-3-4 เป็นตัวการใช้จ้างวานให้จำเลยที่ 1 เป็นผู้ยิงนายมิน สุวรรณทองชัย"ศาลจังหวัดสั่งคำร้องของโจทก์ว่า "คำร้องของโจทก์มีเหตุสมควรและจำเลยมิได้หลงต่อสู้จึงอนุญาตให้โจทก์เพิ่มเติมฟ้องได้ตามขอ" เมื่อสืบพยานเสร็จแล้ว พิพากษาว่าสำหรับจำเลยที่ 2 และที่ 3 พยานโจทก์ไม่พอฟังลงโทษ ให้ยกฟ้อง ส่วนจำเลยที่ 1 และที่ 4 ผิดตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 249, 60 ลดแล้วคงจำคุกคนละ 6 ปี 8 เดือนจำเลยที่ 1 และที่ 4 อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์เห็นว่า ที่โจทก์ร้องขอเพิ่มเติมวันเวลาที่หาว่าจำเลยที่ 2-3-4 กระทำผิดนั้นไม่มีเหตุอันควรจะให้เพิ่มเติมได้จึงไม่อนุญาตให้แก่และเห็นว่าคดีนี้หลักฐานพยานโจทก์เป็นที่สงสัยจึงพิพากษาแก้ ให้ยกฟ้องปล่อยจำเลยที่ 1 และที่ 4 เสียด้วยโจทก์ฎีกาขอให้ลงโทษจำเลยที่ 1 และที่ 4 ศาลฎีกาเห็นว่าฟ้องของโจทก์พอเข้าใจข้อหาได้ว่า ในส่วนสำคัญนั้น โจทก์หาว่าจำเลยที่ 1 ใช้อาวุธปืนยิงนายมินเมื่อวันที่ 5 พ.ย.2498 เวลากลางคืนหลังเที่ยง และหาว่าจำเลยที่ 2, 3, 4 เป็นผู้ใช้หรือจ้างวานจำเลยที่ 1 (ให้นายมิน) ในวันที่ 5 พ.ย. 2498 เวลากลางคืนหลังเที่ยงนั้นเองแต่คำร้องของโจทก์ที่ว่าขอเพิ่มเติมฟ้องนั้น ที่จริงไม่ใช่ขอเพิ่มเติม หากเป็นการขอแก้รายละเอียดที่เกี่ยวกับเวลาซึ่งหาว่าจำเลยที่ 2, 3, 4 ใช้จ้างวานให้จำเลยที่ 1 ยิงนายมิน แก่จากเวลากลางคืนหลังเที่ยงของวันที่ 5 พ.ย. 2498ตามฟ้องเป็นวันเวลาใดไม่ปรากฏระหว่างวันที่ 3 ถึงวันที่ 5 พ.ย. 2498 อันเป็นรายละเอียดซึ่งต้องแถลงในฟ้องตาม ป.วิ.อาญา มาตรา 158(5) การขอแก้รายละเอียดเช่นนี้ ถ้าจำเลยหลงต่อสู้ตามรายละเอียดในฟ้องเดิมที่ผิดไปนั้นแล้วประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา

ความอาญา มาตรา 164 ให้ถือว่าจำเลยเสียเปรียบและห้ามไม่ให้โจทก์แก้ฟ้องเมื่อโจทก์ฟ้องว่าจำเลยที่ 4 ทำผิดในวันที่ 5 พ.ย. 2498 เวลากลางคืนหลังเที่ยง จำเลยที่ 4 ปฏิเสธและโต้สู้คดีในการสืบพยานโจทก์ตลอดมาจนหมดพยาน ดังนี้ เห็นได้ว่า จำเลยได้หลงต่อสู้คดีไปตามที่โจทก์ฟ้องผิดวันนั้นแล้ว ฉะนั้น ศาลจะอนุญาตให้โจทก์แก้วันเวลาในฟ้องที่ผิดไปนั้นไม่ได้ควรต้องยกคำร้องขอแก้ฟ้องนั้น และขอหาว่าจำเลยที่ 4 กระทำผิดเมื่อใดก็ต้องถือตามฟ้องเดิมคือวันที่ 5 พ.ย. 2498 แต่โจทก์นำสืบพยานว่าได้ยื่นจำเลยที่ 4 พุดว่า จำเลยที่ 1 ให้อยิงนายมินก่อนนายมินถูกยิง (วันที่ 5 พ.ย. 2498) 2 วัน และโจทก์ไม่มีพยานอื่นว่าจำเลยที่ 4 ได้จ้างวานใช้จำเลยที่ 1 เมื่อวันที่ 5 พ.ย. 2498 ข้อเท็จจริงที่ปรากฏในการพิจารณาจึงต่างกับข้อเท็จจริงที่กล่าวในฟ้องในข้อสำคัญชอบที่จะยกฟ้องเสียส่วนคดีเฉพาะตัวจำเลยที่ 1 นั้น พยานโจทก์ฟังได้ว่าได้ทำความผิดตามโจทก์หา จึงพิพากษาแก้ให้ลงโทษจำเลยที่ 1 ตามคำพิพากษาศาลจังหวัดส่วนจำเลยที่ 4 คงยกฟ้อง

องค์คณะ

มนูกิจวิมลอรรรถ · มนูญญ์วิมลสาร · ดุลยทัศน์ชนาณัติ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/76/2501>